

Φαίνεται ένλστε, κατά τὰς κυρίας πάντοτε, ὅτι ἡ διάθεσις τοῦ συζύγου ἤλλοξεν· ὅτι κατέστη ἤττον περιποιητικός, ἤττον γλυκύς· ὅτι κατήντησε δύστροπος καὶ δύσκολος. Πιθανῶς ένυπάρχει σφάλμα τι εἰς τὴν ὑπόψιν ταύτην. Σκέφθητε, κυρίαί μου, περὶ τῶν διηγεσῶν αὐτοῦ ἀγώνων πρὸς στήριξιν τοῦ οἴκου· τὴν αἰωνίαν αὐτοῦ κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ ἐμπορίου πάλην. Τί τὸ καθιστὸν αὐτὸν τοσοῦτον φιλοκερδῆ, τοσοῦτον βέκτην καὶ ένεργητικόν, τοσοῦτον ἄγρυπνον;— "Ὡ! τίς ὁ ἀμφιβάλλων ὅτι ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε μόνῃ ἢ πρὸς τὴν σύζυγον στοργή, ἢ πρὸς τὰ τέκνα ἀγάπη; Πόσον ἀληθές ὅτι ἡ ἤττον ἐκδηλουμένη ἀγάπη εἶνε καὶ ἡ διακαεστέρα! "Ὅπως ὀπισθεν τῶν ὑετωδῶν καὶ σκοτεινῶν νεφῶν κρύπτεται ἡ λαμπρά τοῦ ἡλίου λάμψις οὕτως ὑπὸ τὰ νέφη τῆς συζυγικῆς ἀνησυχίας κρύπτεται ἡ πῆγῃ εὐγενεστάτων καὶ γενναιοτάτων αἰσθημάτων. Σκέφθητε περὶ τούτου, καθ' ἣν στιγμὴν νέφη συσσωρεύονται εἰς τὸν οἶκον ὑμῶν καὶ ταχέως θέλουσι διαλυθῆ ἐπιανερχομένης τῆς οἰκιακῆς γαλήνης.

"Ἦτο σκυλάκι. — "Ὅχι! ἦτο γατάκι. — Μὰ ἦτο σκυλάκι. — Γατάκι, σοὶ λέγω. — Σκυλάκι. — Γατάκι! — Σκυλάκι, γυναῖκα. — Ναί! μάλιστα! — Παρακαλῶ τώρα τίς κερδίζει; τίς γίνεται σοφώτερος διὰ τὴν περὶ τῆς τελευταίας λέξεως φιλονεικίαν ταύτην! Μήπως ἡ ἐπιμονὴ ἀποκαθίστησιν ὑπεροχὴν ἢ παράγει ἀλήθειαν; Βεβαίως ὄχι! Δραματικοί, κήρυκες, συγγραφεῖς, φιλόσοφοι, ὅλοι συμφωνοῦσιν ἀποδίδοντες εἰς τὴν γυναῖκα ὡς ἐμψυτον σχεδὸν τὴν ἐπιμονὴν καὶ ἀποδοκιμάζουσιν ὁμοφώνως αὐτὴν διὰ τοῦτο. Τί νίκη διὰ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἣτις ἤθελε θριαμβεῦσαι κατὰ τοῦ πάθους τούτου καὶ ἀφίσει εἰς τὸν σύζυγον τὴν τελευταίαν λέξιν! Ἐὰν ἔχῃ δίκαιον αὐτὸς πόσον ἀμαρτάνει ἐναντιουμένη! Ἐὰν ἄδικον δὲν θέλει βραδύνει νὰ τὸ έννοήσῃ καὶ συγχαρῆ ἐκυτὸν διὰ τὴν ὑπομονὴν τῆς συζύγου του προσπαθῶν συνάμα νὰ τὴν μιμηθῆ. Οὕτω θέλει γεννηθῆ εὐτυχῆς τις ἰδεῶν σύγκρασις καὶ τὸ βεῦμα τοῦ συζυγικοῦ βίου θέλει βεῦσει ἤρεμον καὶ ἀτάραχον.

Ἀποφεύγετε τὴν πολυπραγμοσύνην· τί ένδιαφέρει ὑμᾶς τί πράττει ὁ γείτων ἢ ἡ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα του; Πότε θέλομεν